

SAŽETAK ODLUKE

KROMBACH PROTIV FRANCUSKE
OD 20. VELJAČE 2018. GODINE
ZAHTJEV BR. 67521/14

Pravo da se ne bude dva puta suđen ili kažnjen u istoj stvari odnosi se samo na sudove iste države

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva, Dieter Krombach, njemački je državljanin koji se trenutno nalazi u zatvoru u Parizu. André Bamberski, otac ubijene, podnio je protiv podnositelja kaznenu prijavu u Njemačkoj i Francuskoj, zbog sumnje da je silovao i ubio svoju pokćerku Kalinku Bamberski. Njemačke su vlasti, između 1982. i 1986. godine, pokrenule nekoliko istraga i donijele četiri odluke o obustavi postupka zbog nedostatka dokaza. S obzirom da je Kalinka Bamberski bila francuska državljanka, protiv podnositelja je pokrenut kazneni postupak i u Francuskoj. Godine 1995. Porotni sud u Parizu osudio ga je u odsutnosti na 15 godina zatvora zbog prouzročenja smrti iz nehaja. Europski sud za ljudska prava, u svojoj presudi [Krombach protiv Francuske](#) (br. 29731/96) od 13. veljače 2001. godine, utvrdio je da je presuda Porotnog suda u suprotnosti s člankom 6. i čl. 2. Protokola br. 7. Konvencije, stoga je Kasacijski sud 10. prosinca 2008. godine ukinuo navedenu presudu. Podnositelj je ostao na slobodi u Njemačkoj sve dok André Bamberski nije organizirao njegovu otmicu 18. listopada 2009. i odveo ga u grad Mulhouse u Francuskoj. Nakon toga podnositelj je uhićen i stavljen u pritvor. U listopadu 2011. Porotni sud u Parizu osudio ga je na 15 godina zatvora zbog prouzročenja smrti iz nehaja Kalinke Bamberski. Žalbeni sud je odbio podnositeljevu žalbu i potvrdio prvostupanjsku presudu.

PRIGOVORI

Pozivajući se na članak 4. Protokola br. 7 Konvencije, podnositelj zahtjeva je prigovorio da mu je povrijeđeno pravo da se ne bude dva put suđen ili kažnjen u istoj stvari.

ODLUKA SUDA

Sud je u ovom predmetu potvrdio svoju sudsku praksu da se članak 4. Protokola br. 7 odnosi samo na sudove u istoj državi i stoga ne sprječava progon ili kažnjavanje pojedinca od strane sudskih tijela država ugovornica zbog djela za koja je pravomoćnom presudom osuđen ili oslobođen u drugoj državi ugovornici.

Nadalje, Sud je istaknuo da činjenica što su Francuska i Njemačka članice Europske unije nema utjecaja na primjenjivost članka 4. Protokola br. 7. Iako je pravo Europske unije prenijelo načelo *ne bis in idem* s nacionalne razine na razinu EU, Sud je ponovio da nije nadležan primjenjivati pravila Europske unije ili utvrditi njegove navodne povrede, osim u slučaju da takva kršenja predstavljaju povredu prava zajamčenog Konvencijom. Stoga nije bio zadatak Suda utvrditi je li kazneni progon protiv podnositelja u Francuskoj i njegova kasnija osuda bila u suprotnosti s pravom Europske unije. Sud je naglasio da Konvencija ne sprječava države članice da daju veću pravnu zaštitu pravima i slobodama zajamčenim Konvencijom od one koju provode prema domaćem pravu, međunarodnim ugovorima ili pravu Europske unije.

S obzirom da su progon podnositelja izvršavali sudovi dviju različitih država, tj. Njemačke i Francuske, Sud je utvrdio da članak 4. Protokola br. 7 nije primjenjiv na ovaj slučaj. Dakle, podnositeljev zahtjev bio je inkompatibilan s odredbama Konvencije te ga je Sud odbacio kao nedopušten.

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud.

© *Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.*